

TOTS SANTS

Els Salms que l'Església resa (2)

e) Resar els Salms com Església

Nosaltres volem resar els Salms com Església, perquè els Salms són de l'Església. L'Església, una i santa, mai no ha deixat de resar amb els Salms, tant a Orient com a Occident. Els Salms, pregària dels pares, dels "creients" de l'Antic Testament, pregària de Crist Espòs de l'Església, i el mateix Esperit de Jesucrist Ressuscitat ens fa resar ara. I ens fa resar en qualsevol celebració de l'Església, des de la Pentecosta a la Parusia gloriosa: durant tot l'Any litúrgic, any de gràcia del Senyor; al Leccionari de la Paraula de Déu, a tots els sagraments, i a l'Ofici de lloança del Senyor.

Resar els Salms llegits "en l'Església", celebrats. Per tant, és bo de conèixer-ne els seus continguts, per viure'ls i ensenyar-los al poble sant de Déu.

f) Els Salms, pregària dels pobres

Els Salms són la pregària litúrgico-bíblica que ha nascut com un preciós "Llibre de viatge", sempre a punt per a ser obert i usat. Els Salms han nascut de l'experiència històrica. Experiència que comprèn tot el poble de Déu, però expressada d'una manera especial pels pobres, anawim, de Déu (Jahvè). El salmista, autor de cada Salm, és un "pobre" de Déu, un que ha rebut la gràcia divina i que correspon. Que va sempre cercant Déu, resa i ho comunica als germans. I precisament per això, el "pobre" de Déu és rebutjat, escarnit, menyspreat, perseguit. Ell està a favor de la justícia, però no es fa il.lusions amb només la justícia humana. Espera la justícia només de Déu, encara que Déu la realitza per mitjà d'altres homes, els justos i els bons.

D'aquesta manera els Salms es converteixen en la pregària de tot el poble d'Israel, que experimenta persecucions, destruccions, deportacions, fins a moments de desesperació, que han pogut superar gràcies a l'esperança. Des de David fins avui, els pietosos israelites han resat els Salms inspirats.

Mn. Gerardo Soler
Liturgia viva. Liturgia de las Horas, 1-11-15